

Az északi mitológia bűvöletében

(Papp Dóra: Bolyongó)

Milyen gondolatok ébrednek az emberekben egy kigyúrt, tetovált, hosszú hajú fiú láttán? Megrémülnek tőle, vagy automatikusan kikerülik őt az utcán? Hogy jelenik meg mindez Papp Dóra Bolyongó című könyvében?

Főszereplőnk, Szepes Norbert romba dönt minden efféle sztereotípiát. Ugyan rendszeresen edz a város játszóterein, és bőrébe varrva viseli az oroszországi vikingek ősi jelképeit, a zord külseje mögött végtelenül jólelkű, szeretetteljes ifjú, aki védelmezi szeretteit bármi áron. Új gimnáziumban kezdi meg utolsó tanévét, ahol vegyes érzelmekkel fogadják. Mivel régi iskolájából eltanácsolták, a legtöbben tartanak tőle. Átlagostól eltérő hite és szokásai miatt ferde szemmel néznek rá, történelemtanára egyenesen neonácinak titulálja, ám Norbit nem törik meg ezek a megjegyzések, teljes nyugalommal éli tovább különös életét.

Az osztály rockerével, Nyíró Gabesszel is érdekesen kezdődik a viszonyuk, de a magyar kártya s egy ismert népdal mindenre megoldást jelenthet. A kíváncsi Farkas Míra talán a mitológiai Fenrir alakját hordozza magában. Érdeklődve figyeli Norbi minden lépését, szemtanúja lesz a fiú keddi rituáléjának, de továbbra is rendíthetetlenül hiszi, hogy az életét mindenki maga alakítja, nem léteznek semmiféle felsőbb erők. Izgalmas szócsatákat vívnak, és talán egyszor felolvadhat az a jéghideg kék szempár.

Mindeközben Norbi harcol múltja démonjaival, amik elől hiába próbál elmenekülni, nem hagynak neki nyugtot, időről időre újra szembe kell velük néznie. Hiszi, hogy a félkarú, skandináv háborúisten, Tyr a segítségére lesz a nehéz pillanataiban, és hogy a Nornák messze, Urd forrásánál jó irányba szövögetik sorsa aranyfonalát...

Papp Dóra első regénye 2011-ben jelent meg Fénytörés címmel, amely a Helena-trilógia első kötete. Az igazi áttörést azonban a 2015-ös Tükörlelkek hozta meg az író számára. Kriszti és Orsi története elvarázsolta az ifjúsági irodalom szerelmeseit. A Bolyongó szintén ebben a műfajban íródott, de az érdeklődő felnőttek számára is lebilincselő olvasmány. A különleges legendákat kedvelő könyvmolyok tetszését biztosan elnyeri, és azokét, akik hisznek az igaz szeretet gyógyító erejében.

Ebben a regényben megtaláltam önmagam, a lapokon őszinte emberi érzelmek tükröződését olvashattam. Csodálatos élményt nyújtott nekem. A tizenkilenc éves fiú szemszögéből teljesen más felfogást olvashattam a megszokottnál, elgondolkodtatott, megérintett. Együtt kalandoztam, s bolyongtam Norbival az élet útvesztőjében, melyben talán csak a fenséges sorsistennők tudják, merre is kell haladnunk.

„El kell tévedni. Mit mondok mindig? El. Kell. Tévedni. Magadban. Aztán majd lehet visszamenni.”

Kristóf Ágnes
Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium
7. A osztály